

μ(ισσέ)ρ Λιὼ Πετρούλῃ ¹⁾ τὴν ὁποίαν δίδει ἐξουσίαν νὰ ἡμπορῇ τόσο εἰς τὴν παροῦσαν χώραν ὥσάν καὶ εἰς κάθε ἄλλον τόπον νὰ πάρῃ καὶ σκοδέρῃ κάθε λοῆς κρέδιτο ὅπου ὁ αὐτὸς Νίκλος ἔχει νὰ λάβῃ ἀπὸ κάθε καὶ ἕκαστον ἄνθρωπον καὶ λαβαίνοντας τὴν εὐχαρίστησιν νὰν τοὺς καουτελάρῃ μὲ τὲς φόρμες τὲς ὁρδινάριες καὶ ἰν κάζο ὁππονίμπιλτας νὰ ἡμπορῇ νὰν τότε στενέψῃ εἰς τὸ μέσον τῆς δικαιοσύνης τόσο εἰς τὰ καλὰ πράγμα καὶ ἐρφέττα τῶν χρεωφειλετῶν, ὥσάν καὶ στὰ κορμιά τους ²⁾, ὡς ἄνωθεν εἶπομεν, μὲ τὴν φχαρίστησιν νὰ τοὺς ἐλευθερώνη καὶ ἂν χρειασθῇ νὰ καπαρράρῃ κατέμπροστεν εἰς κανέν κριτήριον ὁρδινάριο καὶ ἰσραορδινάριο καὶ ὅπου ἄλλοῦ ἤθελε χρειαστῇ νὰ πρεζεντάρῃ γραφὲς μαρτύρων, προσφέρῃ ὁμπλατζιόνες, ἀτζετάρῃ ὅρκους καὶ κάμη κατὰ τὸ ὁρδινάριο κάθε ἄλλο στὸ βολαντάριο ἂν εἶναι ἀπόφασες καὶ νὰ ἰνστάρῃ νὰ γένουνται καὶ νὰ εἶναι ἐξεκουΐδες, καὶ ἰν κάζο ἐναντίας νὰ τὶς ἀππελλάρῃ, προσεγκουΐρῃ, ἔξοδες, τανσάρῃ ἔξοδες σὲ δεπόζιτα, ἀσηκῶνῃ καὶ κάνῃ ἕτερους κουμμέσους, τρανσάρῃ, κάνῃ ἕτερε καὶ ἰν σόμμα ³⁾ κάμη καὶ ὁπεράρῃ κάθε ἄλλο ὅπου ἤθελε τοῦ φανιστῇ, ἀνγκαλὰ ⁴⁾ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν καὶ νὰ μὴν εἶναι ξεκαθαρισμένο εἰς τὸ ὅτι ποιήσῃ καὶ διορθώσῃ ὑπόσχεται ὁ αὐτὸς Νίκλος μὲ τὰ καλὰ του ⁵⁾ νὰν τὸ ἔχῃ καὶ κρατῇ στέρεο καὶ βέβαιο καὶ τὰ ἐξῆς:

† Στάθης κόκκαλης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

† Ἀναστάσης Τζερνοτᾶς ⁶⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

8.

Πληρεξούσιον τῆς 7 Ἰουλίου 1665. Νοτάριος Β. Μπορσινιὸρ (Β:βλ. 51, σ. 28).

1665 Ἰουλίου 7. Ὁ πατὴρ Γιωργάκις Παγκόπουλος καπετάνιος τῆς γαλιόττας κάνει κουμμέσσο καὶ καθολικόν του ἐπίτροπον τὸν μ(ισσέ)ρ Γιώργο Νίκλο, τοῦ ὁποίου δίδει ἐξουσία ν' ἀποκρένεται ἐν παντὶ κριτηρίῳ ὅλα του τὰ δι-

¹⁾ Λεὼ Πετρούλῃ. Λέων Πετρούλης. "Ἅγιος Λέων ἐτιμᾶτο ἐν Ζακ. ἐν τῷ ὁμωνύμῳ χωρίῳ τοῦ τ. δ. Ναφθίων, ναὸς δὲ τοῦ Ἁγίου ἐνοριακὸς καλεῖται κοινῶς Ἀϊλῖως. Τὸ ὄνομα Λέων - Λέω, ἀπαντᾷ καὶ πολλαχοῦ τῶν κρητικῶν ἐγγράφων τῆς ἐποχῆς τῆς Ἑνετοκρατίας. Βλ. Σ. ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΗΝ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 19.

²⁾ στενέψῃ. . τὰ κορμιά τους. νὰ ἐπιβάλλῃ προσωπικὴν κράτησιν.

³⁾ ἰν σόμμα (in somma). ἐν τέλει, ἐν γένει.

⁴⁾ ἀνγκαλὰ καὶ ἀνκαλὰ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Δουκαγγίῳ. Σύνδ. ἐκ τοῦ ὑποθ. ἂν καὶ τοῦ ἐπιρρ. καλὰ = ἂν καί, καίτοι, συνεκφερόμενος ἐνίστε μετὰ τοῦ καὶ ἢ τοῦ μοῦ ἐπιτασσομένων.

⁵⁾ ὑπόσχεται. . μὲ τὰ καλὰ του. Τυπικὴ ἔκφρασις εἰς τὰ συμβόλαια ὑπόσχεται μὲ τὰ ὑπάρχοντά του.

⁶⁾ Τζερνοτᾶς. Ἡ οἰκογ. Τσερνωτᾶ ἀπαντᾷ ἐν Ζακ. ἀπὸ τοῦ 1662. Ὁμόνυμον τοπων. τοῦ χωρίου Πλεμοναρίου μαρτυρεῖται τῷ 1754.

καιώματα καὶ διαφορὲς ὅπου ἔχει καὶ ἤθελε ἔχει μὲ καθὲν καὶ ἕκαστον ἄνθρωπον κάνοντας ὅλα τὰ χρειάζόμενα τῆς Κρίσεως καὶ Παλατίου καὶ κάθε ἄλλο ὅπου ἤθελε χρειαστῇ ἀνκαλὰ καὶ εἰς τὴ παροῦσα νὰ μὴν εἶναι ξεκαθαρισμένο καὶ σὲ ὅ,τι ποιήσει καὶ διορθώσει ὁ ἄνωθεν ἐπίτροπος, ὑπόσχεται νὰν τὸ ἔχη καὶ κρατῇ στέρεο, βέβαιο καὶ τὰ ἑξῆς.

9.

Κανονισμὸς σχέσεων συμπλοικοκτησίας τῆς 28 Αὐγούστου 1665.

Νοτάριος Β. Μποσινιόρ (Βιβλ. 51, σ. 136).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμήν. 1665 Ἀγούστου 28 εἰς τὸν Αἰγιαλὸν τῆς πόλεως Ζακύνθου, τὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν οἱ παρόντες ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ σ(ινιὸ)ρ Γρηγόριος Σαβόγιας¹⁾ καὶ μ(ισσὲ)ρ Ἀναστάσιος Νερούλης καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερο ὁ μ(ισσὲ)ρ Γεωργάκις Νίκλος τοῦ ποτὲ Λία κάνοντας διὰ λόγου²⁾ του καὶ διὰ ὄνομα τοῦ συντρόφου του σ(ινιὸ)ρ Γεωργίου Βαρσαμᾶ, οἱ ὅποιοι, ἐπειδὴ καὶ ὅλα τὰ αὐτὰ μέρη νὰ ἠϋρίσκωνται νὰ ἔχουν μία γαλιόττα μπάγκωνε δεκοχτὼ ὀνομαζομένη ἢ Κυρὰ τοῦ Σκοποῦ³⁾, τὴν ὁποίαν ἀγόρασαν ἀπὸ τὸν πατρὸν Ἀντώνιον Κοσμᾶ λεγόμενον Γερακάρι καθὼς τὰ⁴⁾ τῶν αὐτῶν φαίνονται στὰ ἄτη μου, φουρνίδα ἀπὸ καθὲν πρᾶγμα ὅπου νὰ τῆσε κἀνὴ χρεία, δίχως νὰν τῆς λείπη τίποτε καὶ τὴν ἐμποδίζῃ διὰ νὰ ταξιδέψῃ καὶ ἐπειδὴ ὁ ἄνωθεν Νίκλος ἠθέλησε νὰ <τὴν> φτιάσῃ ντὲ νόβο⁵⁾, ἢ ἄνωθεν γαλεόττα σὲ ὅ,τι πάλι ἔκανε χρεία νὰν τήνε φουρνίσουν, ἐσυνέβησαν εἰς σπέζα ἐν τῷ μέσον τῶν ἄνωθεν μερῶν νὰ ἐφτιάσῃ εἰσὲ ὅ,τι τῆς ἐχρειάζοτουν, λοιπὸν μὲ τοῦ ἀφεντός τοῦ Θεοῦ τὴν χάριν καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ἄνωθεν Κυρίας⁶⁾ μας, θέλοντας ὁ αὐτὸς Νίκλος νὰ τὴν ἀρματώσῃ καλὰ καὶ τὴν κούρσαν πάῃ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Λεβάντε, πούρι ὅπου θέλει καὶ βούλεται μὲ δίχως νὰ εἶναι σοιτοπόστοι οἱ αὐτοὶ σ(ινιὸ)ρ Σαβόγιας καὶ Νερούλης εἰς καμμίαν σπέζα, τόσο εἰς τὸ σύρε ὥσάν καὶ σιὸ ἔλα, εὐχαριστοῦνται καὶ αὐτοὶ νὰ τοῦ δύνουνε ἄμπλα ἀουτοριτὰ εἰσὲ ἕξι μερτικὰ ὅπου

¹⁾ Γρηγόριος Σαβόγιας. Ἐκ τῆς οἰκογ. ταύτης λόγιος ἀσχολούμενος μὲ τὴν ποιήσιν ἀναφέρεται περὶ τὰ τέλη τοῦ 17 αἰῶνος ὁ Σ. Ρούσμελης (κ. Σουμερλῆς).

²⁾ διὰ λόγον του. Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας ταύτης βλ. Γ. Κ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΙ, Ἡ προσωπ. καὶ ἀντωνυμία «λόγου μου, τοῦ λόγου μου». Ἐπετηρὶς τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀκαδημίας 1(1939) σ. 43-51.

³⁾ Κυρὰ τοῦ Σκοποῦ. Ἀνωτέρω λέγεται ἢ Κυρία τοῦ Σκοποῦ πρόκειται περὶ τῆς Θεοτόκου τῆς Σκοπιωτίσσης.

⁴⁾ ἢ. δυσανάγνωστος, πιθανῶς τὰ συμφωνηθέντα.

⁵⁾ ντὲ νόβο. (ἰταλ. *de nuovo*) = ἐκ νέου.

⁶⁾ Κυρίας μας δηλαδὴ τῆς Θεοτόκου τοῦ Σκοποῦ.

